

disse Myndigheder. Hvis den bidragsberettigede bor udenfor København, sendes Sagen af den paagældende Myndighed, naar det drejer sig om forskudsvis udbetalte Bidrag, til Københavns Magistrat, jfr. Justitsministeriets Cirkulære af 22. September 1927 (Min. Tid. A. Nr. 131) og nu Bestemmelserne i Lov om offentlig Forsorg § 199 flg., og i andre Tilfælde direkte til Fogden eller Politidirektøren, jfr. Justitsministeriets Cirkulære af 21. Februar 1906 (Min. Tid. A. Nr. 31) eller til Stævningsmændene, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 14. April 1932 (Min. Tid. A. Nr. 99). Bor den bidragsberettigede i København og den bidragspligtige udenfor København, kan den bidragsberettigede henvende sig om Bistand til Overpræsidenten i København, der da sender Begæringen videre til vedkommende Myndighed udenfor København. Det bør formentlig som hidtil være overladt Justitsministeriet at give de nærmere Forskrifter, der i det heromhandlede Øjemed er fornødne.

ad § 5.

Med Hensyn til det første og det tredje af de i Paragraffens 2det Stykke nævnte Tilfælde, i hvilke Udpantning skal kunne ske i den bidragspligtiges her i Landet værende Gods for det samlede Bidrag, findes der tilsvarende Bestemmelser i gældende Ret, jfr. Lov Nr. 130—1908 § 15, 3die Stk., og § 17, 2det. Stk og Lov Nr. 131—1908 §§ 9 og 11. Tilsvarende Regel bør imidlertid formentlig gælde, hvis den bidragspligtige forlader Landet uden at opfylde den ham paahvilende Forpligtelse til at betale eller stille Sikkerhed. Det maa ogsaa i det i § 22, 2det Stk. omhandlede Tilfælde være en Forudsætning herfor, at fornøden Overøvrighedsbestemmelse foreligger eller tilvejebringes. Derimod kan det, da den paagældende har overtraadt en ham paalagt bestemt Forpligtelse, ikke være en Betingelse, at han skylder forfaldent Bidrag. Navnlig af Hensyn til Bestemmelsens Anvendelse paa Forpligtelser, hvor det drejer sig om større Bidrag, finder man det dog hensigtsmæssigt, at det i hvert enkelt Tilfælde er Overøvrigheden, der træffer den nærmere Bestemmelse i Sagen. Naar der ved Bidrag til Ægtefæller ikke er fastsat nogen Begrænsning i Bidragspligtens Varighed, vil det iøvrigt altid være nødvendigt, at Bestemmelse træffes af Overøvrigheden.

ad § 6.

I §§ 6—11 findes Regler om et særligt Retsinstitut til Inddrivelse af Underholds-

bidrag, der almindeligvis benævnes Forbud. De nuværende Regler herom indeholdes i Frd. af 14. Oktober 1763 og Frd. af 30. Maj 1794, og Fremgangsmaaden ved dets Anvendelse findes nærmere omtalt i Kancellicirkulære af 5. December 1820, Kancelliskrivelse af 2. August 1823 og flere Bestemmelser, jfr. endvidere Justitsministeriets fornævnte Cirkulære af 18. April 1934. De foreslaaede Regler stemmer i det væsentlige med den nugældende Ret.

Det ejendommelige ved dette Institut er, at man paa Forhaand kan beslaglægge ikke fortjent Løn og lignende Indtægt, hvilket efter almindelige Regler ikke er muligt, jfr. Retsplejelovens § 511; derved udelukkes Arbejderen fra at optage Forskud paa sin Løn, forinden Bidraget er sikret. I allerede forfalden Løn, som endnu ikke er udbetalt af Arbejdsgiveren, kan der derimod efter almindelige Regler foretages Udpantning eller Udlæg; men det vil være naturligt, at der ogsaa med Hensyn til saadan Løn kan anvendes det heromhandlede lette Retsmiddel til Dækning af forfaldne Bidrag. Derimod kan der, naar Lønnen er forfalden og begæres udbetalt af den bidragspligtige (Arbejderen), ikke af Arbejdsgiveren tilbageholdes noget af den til Dækning af Bidrag, der paa dette Tidspunkt endnu ikke er forfaldne, jfr. herved Justitsministeriets Skrivelse af 19. Februar 1872 (Min. Tid. A. Nr. 46).

Efter de nugældende Bestemmelser kan Forbud anvendes, selv om den bidragspligtige hidtil har opfyldt alle sine Forpligtelser, og der saaledes ikke skyldes noget Bidrag, jfr. dog herved Justitsministeriets fornævnte Cirkulære af 18. April 1934. Da Retsmidlets Anvendelse imidlertid kan medføre ikke helt uvæsentlige Ulemper for den bidragspligtige, idet hans Arbejdsgiver derved faar Indblik i hans private Forhold, ligesom Arbejdsgiveren for at undgaa at indblandes i Mellemværendet mellem Arbejderen og den bidragsberettigede ofte vil føle sig fristet til at afskedige den bidragspligtige af sin Tjeneste, anser man det for rettest, at Retsmidlets Anvendelse betinges af, at den bidragspligtige er i Restance med Bidrag; herved er en chikanøs Anvendelse af Institutet udelukket. Nyt Paalæg maa, saaledes som det allerede nu er Praksis, gives Arbejdsgiveren, hver Gang et Bidrag forfalder.

Bestemmelsen rammer ligesom nugældende Ret al Fortjeneste, hidrørende fra personligt Arbejde eller fra Tjeneste af en hvilken som helst Art og uden Hensyn til, om Lønnen er fastsat til et bestemt Beløb